

נְשָׁמוֹת זָהָב / המורה שרה

דְּבָרִים שָׂרְאִינוּ
לא הִיָּה צְרִיךְ לְרֹאוֹת.
לא רָצִינוּ לִהְיוֹת גִּבּוֹרִים,
מִתְעוֹרְרִים מִחֲלוֹם בְּלֵהוֹת,
נֶאֱסָפִים בְּכַרְוֹת
וְצוֹעֲקִים כִּי מֵאַחַר,
מִתְקַשְׂרִים דֶּרֶךְ מִסְכִּים,
מִדְּאָגִים עַל הַמָּחַר,
עַל הַבַּיִת שֶׁעָלִיו הַגִּנוּ.
וּבְדִיּוֹק כְּשֶׁחֲשַׁבְתִּי
שֶׁתִּמּוּ נְדוּדֵי,
שְׂדוֹתֵינוּ עָלוּ בְּלֵהָבוֹת.
הִתְקַפַּלְתִּי אֶל תּוֹכִי, נֶאֱסַפְתִּי,
עֲזַבְתִּי, הִלַּכְתִּי, כְּשֶׁלַּתִּי.
בְּדֶרֶךְ מִצְאָתִי נְחֻמוֹת שֶׁקִּטוֹת,
נְשָׁמוֹת זָהָב,
וְקַמֵּעַ, מִקְרוֹב אֲנִי שׁוֹמֵר עָלָיו.
קִשְׁרָנוּ גּוֹרְלָנוּ בַּמַּסָּע,
בְּחוּטִים שֶׁל חֶסֶד וְתִקְוָה.

טִלְטַלְתְּ אוֹתִי עַד הַיְסוּד,
נָתַתִּי לְךָ הַכֹּל וְעוֹד,
אָבֵל לֹא נָתַתְּ לִי תְשׁוּבָה.
מִצְאָתִי אֶת כּוֹחִי בְּאֵהָבָה, בְּאֵהָבָה,
וְכִתַּבְתִּי אֶת הַפָּרֶק הַבָּא.
כִּי –

כְּשֶׁיָרַדְתִּי עַל בְּרַכִּי,
הִתְחַנַּנְתִּי לְרַחֲמִים,
הוֹשַׁטְתִּי אֶת יָדֵי,
אֶת לֹא רָצִית לְהַבִּין.
קִרְאַתִּי בְּשִׁמְךָ
וְעֵינַי עוֹד רַכּוֹת מִדְּמַעַ,
הִסְתַּרְתְּ לִי אֶת הָאוֹר,
סָרַבְתְּ לִשְׁמַע.
הִשְׁאַרְתְּ אוֹתִי לְבַד בְּקָרָה,
כְּשֶׁאֵת נְעֻלְמָתְךָ בְּעֶרְפֶּל.
וְכִשְׁבָּא שְׂרָב
הַכֹּל יָבֵשׁ, קָמַל, נוֹבֵל.
הֲאִם הֵייתִי צְעִיר מְכֻדִי לְהִחְשָׁב?
פְּשוֹט מְכֻדִי פְּשוֹט לִהְיוֹת?
כְּמוֹ אֵינִי קִיָּם,
אָבוֹד בֵּין הַנְּהַר לַיָּם,
רְחוֹק מִקּוֹ הַתְּפָרָה.
הִסְתַּקְּלִי לִי בְּעֵינַיִם וְאָמְרִי —
מִדּוּעַ נִחְבְּאוּ פְּנֵיךָ?
מִדּוּעַ כָּל כְּתָבֵי הַבְּטָחוֹתֶיךָ
הִפְכוּ עֶפְרָה וְאַפְרָה?

Golden Souls /Sara

Things we saw
shouldn't have been seen.
We didn't want to be heroes,
waking up from a nightmare,
gathered in the squares
and shouting that it's late,
communicating through screens,
worried about tomorrow,
about the home we've defended.
And just when I thought
my wanderings had ended,
our fields went up in flames.
I folded inwards, withdrew,
I left, I went, fell through.
Along the way, I found quiet comforts,
golden souls,
and a charm I guard so closely.
We tied our fate in the journey,
with threads of kindness and hope.

You shook me to my core,
I gave you everything and more,
But you didn't give me an answer.
I found my strength in love, in love,
And wrote the next chapter.
Because –
When I dropped to my knees,
Begged for mercy,
Reached out my hands,
You wouldn't understand.
I called your name,
my eyes still soft with tears.
You blocked my light,
refused to hear.
You left me alone in the cold,
while you disappeared in the fog.
And when the heatwave came
everything dried up, shriveled, withered.
Was I too young to be considered,
too simple to just be?
like I don't exist,
lost between the river and the sea,
distant from the seam zone.
Look me in the eyes and say —
Why are you hiding away?
Why did all your writings of promises
turn to dust and ashes?